

MISSIO SAVO

Joulujuhla

NNKY (Malmik.2) Joensuu

19.12.2009

Raamattutunti: Väinö Hotti

JUMALA MEIDÄN KANSSAMME

"Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja tälle on annettava nimi Immanuel", mikä käännettynä on: Jumala meidän kanssamme" (Matt.1:23).

Jumala rakastaa ihmistä

Joulu kertoo nimenomaan Jumalan rakkaudesta ihmiskuntaan. Silloin ”Jumala antoi ainokaisen Poikansa”:

”Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä” (Joh.3:16).

"Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, **joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!**" (Luuk.2:14).

”Kun hän valmisti taivaat, minä olin siinä, kun Hän veti rajan syvyyden pinnalle, kun hän vahvisti pilvet korkeudessa, kun syvyyden lähteet saivat voiman, kun hän asetti merelle sen rajat, että vedet eivät ylittäisi hänen säätämiään (rajoja), kun hän vahvisti maan perustukset, silloin minä olin hänen rinnallaan työmestarina, ihastuneena riemuitsin päivästä päivään. Hänen edessään minä iloitsin kaiken aikaa, ihailen hänen maanpiiriään, ja **ihastukseni olivat ihmislapset**” (Snl. 8:27-31; Saarnivaaran käänn.)

Alkuun palaaminen

Jumala on luonut ihmisen elämään yhteydessään. Se on ihmisen oikea olotila. Paratiisissa Jumala ja ihminen olivat keskinäisessä yhteydessä ja välittömässä kanssakäymisessä. Silloin kaikki oli hyvin.

Yhteys katkeaa

”Niin Herra Jumala ajoi hänet pois Eedenin paratiisista viljelemään maata, josta hän oli otettu. Ja hän karkoitti ihmisen ja asetti Eedenin paratiisin itäpuolelle kerubit ynnä välkkyvän, leimuavan miekan vartioitsemaan elämän puun tietä” (1. Moos.3:23-24).

Jumalan pyhyys vaati, että ihminen ei voinut syntiinlankeemuksen jälkeen elää Jumalan kanssa. Jumalan pyhyys ei siedä yhtään syntiä. Ihminen oli tehnyt majesteettirikoksen nousemalla Luojaansa vastaan.

Suurin synti

Jumala oli tehnyt paratiisin ihmistä varten. Jumala rakasti luomaansa ihmistä niin paljon, että tahtoi kaikin puolin huolehtia hänestä ja hänen onnestaan. Ihminen ei arvostanut tätä rakkautta, vaan saatanan viettelemänä hylkäsi sen – ja sai katkerasti katua. **Synti rakkautta vastaan on suurin synti.**

Haluaako ihminen Jumalaa lähelle?

Ensivaikutelma: fantastinen asia! Aadam ja Eevakin nauttivat aluksi Jumalan läheisyydestä, mutta sitten tuli muutos. Syntiinlankeemuksen jälkeen ensimmäiset ihmiset pakenivat Jumalaa. Suhteet olivat poikki. Tämän jälkeen ihminen on jatkuvasti paennut Luojaansa. Tilanne on surkea ja vaikea:

”Herra katsoo taivaasta ihmislapsiin nähdäksensä, onko ketään ymmärtävääistä, ketään, joka etsii Jumalaa. Mutta kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet; ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvää on, ei yhden yhtäkään” (Ps.14:2-3).

Sovintotarjous

Ihminen ei ole aloitteellinen, kun on kysymyksessä hänen pelastumisensa. Kun Jumala lähtee pelastamaan ihmistä, ”tätä on kiskottava kuin tikkua seinän raosta”. Ihminen ei etsi Jumalaa eikä yhteyttä häneen. Mutta Jumala lähtee liikkeelle – ja tekee Luojaansa karttelevalle ja pakenevalle ihmiselle edullisen sovintoesityksen:

”Niin tulkaa, käykäämme oikeutta keskenämme, sanoo Herra. Vaikka teidän syntinne ovat veruskeat, tulevat ne lumivalkeiksi; vaikka ne ovat purppuranpunaiset, tulevat ne villanvalkoisiksi. Jos suostutte ja olette kuuliaiset, niin te saatte syödä maan hyvyttä; mutta jos vastustatte ja niskoittelette, niin miekka syö teidät. Sillä Herran suu on puhunut” (Jes.1:18-20).

Syntykö rauha?

Kun ajattelemme Jumalaa ja ihmistä vastakkain taistelemassa, tilanne on suunnilleen yhtä koominen tai tragikoominen kuin jos muurahainen asettuu ratakiskoille ja uhoon lähestyvälle junalle: tulepas jos uskallat! Kuitenkin useimmat ihmiset hylkäävät Jumalan edullisen rauhantarjouksen. He eivät ymmärrä, että tässä tarjoudutaan anteeksiantamaan heidän suunnaton (10 000 leiviskän) velkansa.

”Tee siis sovinto ja elä rauhassa hänen kanssaan, niin saavutat onnen” (Job 22:21).

Missä syy?

Kuinka näin edullinen tarjous voidaan hylätä? Ihmisen pohjaton ylpeys ja siihen liittyvä järjen pimennys saavat hylkäämisen aikaan.

Inkarnaatio

Jumala ei lopullisesti hylännyt ihmiskuntaa, vaan laati pelastussuunnitelman. Koska ihmiskunta oli kokenut turmion yhden ihmisen tottelemattomuuden kautta, myös ennalleen saattamiseen oli sama tie: ihmisen oli se tehtävä. Ongelmana oli se, ettei koko ihmissuvussa löytynyt mitään täyttävää ennalleen asettajaa. **Jumalan itsensä piti tulla ihmiseksi.** Tapahtui inkarnaatio.

Jeesus – Jumala meidän kielellämme

Jos me aiomme viestittää jotakin muurahaiselle, ainut vaihtoehto on muuttua itse muurahaiseksi, muutoin kommunikointi on tuomittu epäonnistumaan. Jumala otti Jeesuksessa ihmisen muodon ja tuli yhdeksi meistä:

”Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli, joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, **tuli ihmisten kaltaiseksi**, ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen; hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti” (Fil.2:5-8)

”Sillä sekä hän, joka pyhittää, että ne, jotka pyhitetään, ovat kaikki alkuisin yhdestä. Sentähden hän ei häpeä kutsua heitä veljiksi, kun hän sanoo: "Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni, ylistän sinua seurakunnan keskellä"; ja taas: "Minä panen uskallukseni häneen"; ja taas: "Katso, minä ja lapset, jotka Jumala on minulle antanut!" Koska siis lapsilla on veri ja liha, tuli hänkin niistä yhtäläisellä tavalla osalliseksi, että hän kuoleman kautta kukistaisi sen, jolla oli kuolema vallassaan, se on: perkeleen, ja vapauttaisi kaikki ne, jotka kuoleman pelosta kautta koko elämänsä olivat olleet orjuuden alaisia” (Hebr.2:11-15).

Jeesus = Jumala

”Minä ja isä olemme yhtä” (Joh.10:30). ”Jeesus sanoi hänelle: "Niin kauan aikaa minä olen ollut teidän kanssanne, etkä sinä tunne minua, Filippus! Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän; kuinka sinä sitten sanot: 'Näytä meille Isä'? (Joh.14:9).

”Jeesus vastasi heille ja sanoi: "Minun oppini ei ole minun, vaan hänen, joka on minut lähettänyt” (Joh.7:16).

”Niin kauan kuin päivä on, tulee meidän tehdä hänen tekojansa, joka on minut lähettänyt; tulee yö, jolloin ei kukaan voi työtä tehdä” (Joh.9:4).

”Etkö usko, että minä olen Isässä, ja että Isä on minussa? Niitä sanoja, jotka minä teille puhun, minä en puhu itsestäni; ja Isä, joka minussa asuu, tekee teot, jotka ovat hänen” (Joh.14:10).

Lähellä Jumalaa

Paratiisissa ihmiset olivat Jumalaa lähellä ja heidän elämänsä oli onnellista. Paratiisin jälkeenkin onni tulee Jumalan läheisyydestä:

”Mutta minun onneni on olla Jumalaa lähellä, minä panen turvani Herraan, Herraan, kertoakseni kaikkia sinun tekojasi” (Ps.73:28).

Jumaluus ihmisessä

Saatanan valhe oli, että Jumalan tahdon rikkomalla ihminen pääsisi Jumalan tasolle:

”Niin käärme sanoi vaimolle: "Ette suinkaan kuole; vaan Jumala tietää, että sinä päivänä, jona te siitä syötte, aukenevat teidän silmänne, ja te tulette niinkuin Jumala tietämään hyvän ja pahan" (1. Moos.3:4-5).

Läheisyys kahdessa tasossa

1. Kontrolliläheisyys

Tämä koskee koko luomakuntaa ja myös epäuskoisia ihmisiä. Jumala hallitsee suvereenisti koko luomakuntaa. Kukaan eikä mikään ole ”Jumalan selän takana”. Hallinta on suorastaan

”pikkutarkkaa”. Jumalan pakeneminen on turhaa ja mieletöntä, kuten Aadamin ja Eevan tapaus paratiisissa osoittaa. Jumalan ”anturit” ovat millimetrin tarkasti kaikkialla.

”Eikö kahta varpusta myydä yhteen ropoon? Eikä yksikään niistä putoa maahan teidän Isänne sallimatta. Ovatpa teidän pääanne hiuksetkin kaikki luetut” (Matt.10:29-30).

1. Herra, sinä tutkit minua ja tunnet minut.
2. Istunpa minä tahi nousen, sinä sen tiedät; sinä ymmärrät minun ajatukseni kaukaa.
3. Käynpä tahi makaan, sinä sen havaitset, ja kaikki minun tieni ovat sinulle tutut.
4. Sillä, katso, ei ole sanaa minun kielelläni, jota sinä, Herra, et täysin tunne.
5. Sinä olet saartanut minut edestä ja takaa ja laskenut kätesi minun päälleni.
6. Senkaltainen tieto on minulle ylen ihmeellinen, ylen korkea käsittääkseni sen.
7. **Minne minä voisin mennä, kussa ei sinun Henkesi olisi, minne paeta sinun kasvojesi edestä?**
8. Jos minä taivaaseen nousisin, niin sinä olet siellä; jos minä tuonelaan vuoteeni tekisin, niin katso, sinä olet siellä.
9. Jos minä kohoaisin aamuruskon siivillä ja asettuisin asumaan meren ääriin,
10. sielläkin sinun kätesi minua taluttaisi, sinun oikea kätesi tarttuisi minuun.
11. Ja jos minä sanoisin: "Peittäköön minut pimeys, ja valkeus minun ympärilläni tulkoon yöksi",
12. niin ei pimeyskään olisi sinulle pimeä: yö valaisisi niinkuin päivä, pimeys olisi niinkuin valkeus (Ps.139:1-12).

26. Ja hän on tehnyt koko ihmissuvun yhdestä ainoasta asumaan kaikkea maanpiiriä ja on säätänyt heille määrättyt ajat ja heidän asumisensa rajat,
27. että he etsisivät Jumalaa, jos ehkä voisivat hapuilemalla hänet löytää - hänet, joka kuitenkin ei ole kaukana yhdestäkään meistä;
28. sillä **hänessä me elämme ja liikumme ja olemme**, niinkuin myös muutamat teidän runoilijoistanne ovat sanoneet: 'Sillä me olemme myös hänen sukuansa' (Apt.17:26-28).

2. Isällinen huolenpito

”Katsokaa taivaan lintuja: eivät ne kylvä eivätkä leikkaa eivätkä kokoa aittoihin, ja teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. **Ettekö te ole paljoa suurempiarvoiset kuin ne?**” (Matt.6:26).

Tämä huolenpito koskee Jumalan lapsia, niitä, jotka ovat päässeet Jeesuksen kautta sovintoon Jumalan kanssa.

”Sillä onko toista suurta kansaa, jonka jumalat ovat sitä niin lähellä, kuin Herra, meidän Jumalamme, on lähellä meitä, niin usein kuin me häntä rukoilemme?” (5. Moos.4:7).

”Lähellä on Herra niitä, joilla on särjetty sydän, ja hän pelastaa ne, joilla on murtunut mieli” (Ps.34:19).

”Jumalalle kelpaava uhri on särjetty henki; särjettyä ja murtunutta sydäntä et sinä, Jumala, hylkää” (Ps.51:19).

”Hän parantaa ne, joilla on särjetty sydän, ja sitoo heidän haavansa” (Ps.147:3).

”Särjettyä ruokoa hän ei muserra, ja suitevaista kynttilänsydäntä hän ei sammuta” (Jes.42:3).

”Minä asun korkeudessa ja pyhydessä ja niitten tykönä, joilla on särjetty ja nöyrä henki, että minä virvoittaisin nöyrien hengen ja saattaisin särjettyjen sydämet eläviksi” (Jes.57:15).

”Mutta minä katson sen puoleen, joka on nöyrä, jolla on särjetty henki ja arka tunto minun sanani edessä” (Jes.66:2).

Toteutuu Jeesuksen kautta

Syntyy Jumalan lapseksi

”Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: ”Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa” (Joh.3:3).

”Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia” (Room.8:16).

”Katsokaa, minkäkaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin” (1. Joh.3:1).

Jumalan pojiksi ja tyttäreiksi

”Sentähden: ”Lähtekää pois heidän keskeltänsä ja erotkaa heistä, sanoo Herra, älkääkää saastaiseen koskeko; niin minä otan teidät huostaani ja olen teidän Isänne, ja te tulette minun pojikseni ja tyttärekseni, sanoo Herra, Kaikkivaltias” (2. Kor.6:17-18).

Jeesuksen veljiksi

”Jeesus sanoi hänelle: ”Älä minuun koske, sillä en minä ole vielä mennyt ylös Isäni tykö; mutta mene minun veljeni tykö ja sano heille, että minä menen ylös, minun Isäni tykö ja teidän Isänne tykö, ja minun Jumalani tykö ja teidän Jumalanne tykö” (Joh.20:17).

”Sillä jokainen, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon, on minun veljeni ja sisareni ja äitini” (Matt.12:50).

”Sillä sekä hän, joka pyhittää, että ne, jotka pyhitetään, ovat kaikki alkuisin yhdestä. Sentähden hän ei häpeä kutsua heitä veljiksi” (Hebr.2:11).

Jumala asuu ihmisessä

Jumala ei tyydy vain tulemaan ihmistä ”lähelle”, vaan haluaa samaistua ihmiseen, tulla yhdeksi hänen kanssaan. Tämä kuitenkin vaati Jumalalta suuren uhrauksen.

Kaksi tietä yhdistymiseen

1) Jumala tulee ihmiseen asumaan:

”Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: ”Jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun sanani, ja minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen tykönsä ja jäämme hänen tykönsä asumaan” (Joh.14:23).

”joille Jumala tahtoi tehdä tiettäväksi, kuinka suuri pakanain keskuudessa on tämän salaisuuden kirkkaus: **Kristus teissä, kirkkauden toivo**” (Kol.1:27). – Uskovankaan kuolevaisessa ja syntisessä ruumiissa ei ole mitään ”kirkkauden toivoa”. Toivo tulee sen kautta, että Kristus asuu hänessä.

10. Mutta jos Kristus on teissä, niin ruumis tosin on kuollut synnin tähden, mutta henki on elämä vanhurskauden tähden.

11. Jos nyt hänen Henkensä, hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu teissä, niin hän, joka herätti kuolleista Kristuksen Jeesuksen, on eläväksitekevä myös teidän kuolevaiset ruumiinne **Henkensä kautta, joka teissä asuu** (Room.8:10-11).

”Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani” (Ilm.3:20).

2) Uskova samaistuu Jeesukseen hänen kuolemassaan ja ylösnousemuksessaan:

3. Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut?

4. Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman.

5. Sillä jos me olemme hänen kanssaan yhteenkasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa (Room.6:3-5).

Orgaaninen yhteys

Uskovan ja Kristuksen välillä on elimellinen yhteys.

a. Ruumin jäsenten yhteys:

”Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne hänen jäseniänsä” (1. Kor.12:27).

b. Oksien yhteys viinipuun runkoon:

”Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä” (Joh.15:5).

Koettava yhteys

Joskus on mahdollista kokea oikein tunteissa, että Jumala on keskellämme. Näin oli opetuslapsilla kirkastusvuorella:

”Niin Pietari rupesi puhumaan ja sanoi Jeesukselle: ”Herra, meidän on tässä hyvä olla; jos tahdot, niin minä teen tähän kolme majaa, sinulle yhden ja Moosekselle yhden ja Eliaalle yhden” (Matt.17:4).

Sanan vakuutus

Täällä maan päällä emme kuitenkaan voi jatkuvasti kokea Herran läsnäoloa. Israelin kansalla oli paljon erämaataivalta heidän pyrkiessään Kaanaan maahan. Silloinkin me kuitenkin voimme rohkeasti julistaa HERRA ON LÄHELLÄ. Tämän me teemme Sanan todistuksen pohjalta:

”Jos vetten läpi kuljet, olen minä sinun kanssasi, jos virtojen läpi, eivät ne sinua upota; jos tulen läpi käyt, et sinä kärvenny, eikä liekki sinua polta” (Jes.43:2).

18. Ja Jeesus tuli heidän tykönsä ja puhui heille ja sanoi: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä.

19. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen

20. ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käsenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti.” (Matt.28:18-20).

”Jeesus sanoi hänelle: "Sentähden, että minut näit, sinä uskot. Autuaat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat!" (Joh.20:29).

”sillä me vaellamme uskossa emmekä näkemisessä” (2. Kor.5:7).

Veri takuuna

”Hänen verensä puhuu sovituksesta, Kol.1:20, puhdistuksesta, 1 Joh.1:7, kansalaisyhteisyydestä, Apt.22:28, lunastuksesta, 1 Piet.1:18,19, pyhityksestä, Hebr.9:13,14, anteeksiantamuksesta, v.22, vapaasta pääsystä kaikkein pyhimpään, Hebr.10:19, vanhurskauttamisesta, Room.5:9, Jumalan läheisyydestä, Ef.2:13. Ei pisaraakaan tästä verestä ole menevä hukkaan” (Thomas Wilcox: Kallis hunajan pisara).

Kuumien ahjo

Herran omat joutuvat lähellä Herra ollessaan myös kokemaan kuuminta ahjoa:

”Niissä, jotka ovat minua lähellä, minä osoitan pyhyytteni ja kaiken kansan edessä kirkkauteni” (3. Moos.10:3).

”Sillä aika on tuomion alkaa Jumalan huoneesta; mutta jos se alkaa ensiksi meistä, niin mikä on niiden loppu, jotka eivät ole Jumalan evankeliumille kuuliaisit?” (1. Piet.4:17).

”Sentähden te riemuitsette, vaikka te nyt, jos se on tarpeellista, vähän aikaa kärsittekin murhetta moninaisissa kiusauksissa, että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa havaittaisiin paljoa kallisarvoisemmaksi kuin katoava kulta, joka kuitenkin tulessa koetellaan, ja koituisi kiitokseksi, ylistykseksi ja kunniaksi Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä” (1. Piet.1:6-7).

”Kuin mainen kulta puhdistuu Liekissä polttavassa, Niin uskommekin kirkastuu Vain vaivain valkeassa. Tää hehku kuonan hiillyttää, Ja puhdas kulta jälkeen jää Entistään kirkkaampana” (Vvk.371:1).

”Kun pyydän päästä mä lähellensä, suo kärsimystä Hän lapsellensa. Mutta ei pisaraakaan liikaa” (Lauluja Jeesuksesta, 2:3).

”Puhdistaahan myrsky purren, painot pudottaa. Kulkisinko sitten surren, vaikka aaltoaa” (Lauluja Jeesuksesta, 177:5).

”Niitä joita Herra rakastaa, tahtoo hän ensin sulattaa murheen pätsissä, ennen kuin he ovat mahdolliset sotimaan sitä viimeistä vihollista, kuolemaa, vastaan (Paavo Ruotsalainen).

Koetelkaa itseänne

”Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa; tutkikaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, ETTÄ JEESUS KRISTUS ON TEISSÄ? Ellei, niin ette kestä koetusta” (2. Kor.13:5).

Miten koetellaan?

1. Onko meillä ”passi”, Pyhän Hengen todistus ja sinetti Jumalan lapseudesta?

”Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia” (Room.8:16).

2. Onko Jeesus meille rakas? : **”Simon, Johanneksen poika, rakastatko minua?” (Joh.21:16). ”Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi” (Ilm.2:4).**

3. Onko Herran sana (Raamattu) meille rakas?

4. Onko Herran seurakunta (ekkklesia) meille rakas, vai onko rakkautemme ”lahkolaisrakkautta”, jonka kohteena on vain oma kuppikunta?